

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: **Mátrai Gyula dr.:** A veszprémi oltáregyesületi nap. — **Galler Géza:** Ave Maria! — **Juhász Béla:** A szeretet kötelékét fenntartó intézmény. — **Olcsvay Géza:** Emlékezem a férfiák kongresszusi szent éjszakájáról. — **Központi:** Ima-szándékunk. — **Nagelreiter Alajos dr.:** Magánszentségimádás. — **Oltáregyleti élet.** — **Tóth Nándor:** A bátai Szentvér legendája. (Folytatás.)

Sárgaviaszadományok az Eucharisztikus Világkongresszus gyertyáira.

4 kg 400 gr.: Brada Edéné, Békásmegyery; 4 kg 900 gr.: Székely Károly tanító, Mecsekszabolcs; 3 kg 700 gr.: Missziósház, Lakócsa, Somogy vm.; 2 kg 700 gr.: Császár János, Felsőberki, Körmend, Vas vm.; 600 gr.: Farkas Pál kántortanító, Csapkerek, Vas vm.; 500 gr.: Jézus Szíve Népleányai, Taró Kélóz; 550 gr.: Takács Ferenc, Zala-Besenyő, u. p. Zalaegerszeg; 400 gr.: Hauszknacht János, Locher Mihály a többi, Máriaalom; Bukovszky Ferenc 1 csomag, Tárnok; 1 kg 900 gr.: Binó János rk. kántortanító és családja, Döge; 500 gr.: Kiszler Péter asztalos, Cikó; 5 kg: Irgalmas Nővérek, Csákvár; 2 kg 600 gr.: Horváth Géza, Ikervár; 300 gr.: Bokor István, Hagyáros; 800 gr.: Obermayer Margit, Dunavecse; 1 kg 200 gr.: Dlusztus Antal méhész, Némethőly; 1 kg 600 gr.: Molnár Ernő dr., Borsodszemere; 2 kg: Kovács Imre, Keszthely; 1 kg 400 gr.: özv. Finta Istvánné, Budapest; 1 kg 250 gr.: Dobai Imre, Hernádkak; 5 kg 400 gr.: Maiháthy, Gárcsanyi méhészetek, Balassagyarmat; Káloz 1 csomag; 1 kg 480 gr.: Peál Antalné, Somoskőújfalu; 450 gr.: Huszár György, Vasvár; 1 kg 300 gr.: Racs Gergely, Magyarbánhegyes, Kossuth-u. 7.; 1 kg 700 gr.: Hampl Ferenc, Moson; 2 kg 800 gr.: Horváth József, Kisbér; 100 gr.: Méhész, Pmég.; 3 kg 400 gr.: N. N., Budapest; 450 gr.: Kapitány Julia tanárnő, Bpest; 1 kg 600 gr.: Kerekes Imre és neje; 600 gr.: özv. Horváthy Gyözőné, Bpest; 500 gr.: Zsoldos Jánosné tanítónő, Vencsellő; 700 gr.: Skobrák Istvánné, Kaposvár; 1 kg 600 gr.: Horváth István földműves, Vica; 900 gr.: Hollóssy Jenő, Berzence; 2 kg 500 gr.: Zárda Gyula, Kisunyom; 2 kg: Serényi Miklósné grófnő, Vácduka; 4 kg 400 gr.: Székesfehérvár és Vidéke Méhész Egyesület, Székesfehérvár; 1 kg 940 gr.: Szeged; 2 kg 700 gr.: Meleg Gergely, Mezőhegyes; 3 kg 200 gr.: Purkacz Miklós, Mélykút, Nagyhangos-u. 661.; 2 kg 400 gr.: Szódi István, Kitzovszky János, Tóth Kálmán, Bánfalvy István és Basa J., Nagykáta; 700 gr.: Jakab János, Makó, Bajza-u. 29.; 1 kg 850 gr.: F. A. Csajczy J., Medgyesyegyháza; 1 kg 600 gr.: N. N.; 1 kg 200 gr.: Albert Gyula ig.-tanító; 2 kg: Bíró Sándor, Látrány; 800 gr.: özv. Csesznek Györgyné, Örvény; 4 kg: Páder Jánosné, Vecsés, Andrassy-telep; 2 kg: Csonka István, Aszaló. Összesen: 92 kg 570 gr.

A veszprémi oltáregyleti nap.

A veszprémi fellegrvár sziklás, ősi falain épült a mai Veszprém városa. Azért van kicsiny területen minden együtt: a szeminárium, székesegyház, püspöki palota, ferencrendi zárda, kanonoki lakások, minden kis helyre zsúfoltan, mintha mind onnét, a vidék legmagasabb helyéről akartak volna közel lenni az Éghez és magasan maradni a zajló élet bizony sokszor igen undorító hétköznapiságai felett. A vár alján sok szegény viskó, a szegénység velejáróival! Mégis megilletődött lélekkel haladunk át rajta, mert mindjárt a vár lábánál zárdaromok, az «apáca-malom» romjai mellett emléktáblával, mely azt hirdeti, hogy IV. Béla király szentnek tisztelt leánya, a mi Margitszigetünk bájos lilioma, Árpádházi B. Margit élt ott néhány évig. Amint tovább megyünk, tízperces út után elérjük azt a helyet, ahol viszont Boldog Gizella királynénk kolostora állott, melyben ő jámbor társaival együtt főleg egyházi ruhák készítésével (az akkor szokásos munkásszövésszerű aranyhímzés!) foglalkozott. A zárdából csak romok maradtak, de a templom annyira dacolt az idők viszontagságaival, hogy nem volna nehéz restaurálni, egészen a használhatóságig. Búcsújáróhelye: lelki megújulási alkalma lehetne a Szent István-jubileummal oly méltóan jelentkező nemzeti géniusznak.

Az Oltáregyesület impulzust akar adni ehhez. *Október 2-án*, amikor oltáregyleti napot tart Veszprémben, ünnepélyes zarándoklattal keresi fel a Boldog Gizella zárdáját. Azon a napon, amikor Veszprém az «aranyvonaton» érkező Szent Jobbot fogadja és ott lesz Magyarország bíboros-hercegprímása, délelőtt a veszprémi színházban tartunk ünnepi ülést, délután pedig körmenetben megyünk le a veszprémvölgyi zárdaromokhoz és ünnepélyes ígéretet teszünk arra, hogy az Oltáregyesület mindent megtesz, hogy Boldog Gizella szelleme éljen az egyesületi tagok között, sőt mivel ez a munka nem sajtítható teljesen ki, mert a boldog királyné drága magyar öröksége, azért az Oltáregyesület égisze alatt «*Boldog Gizella-körök*» fognak működni,

melyekben a nem oltáregyleti tagok is résztvehetnek a szegény templomok számára készítendő egyházi ruhák munkájában. Igazi királyi munka ez, mert a Királyok Királyának készül, amit produkál. Ha Szent Mártonnak — aki köpenyét adta oda egy koldúsnak — éjjel ebben a köpenyben jelent meg az Úr és azt bizonyítja, hogy «Engem takart be Márton e ruhával», mennyivel inkább fogja majd egyszer ezen a címen adni boldogító jutalmát («mert ruhátlan voltam és betakartatok engem») azoknak, akik az oltár legszentebb Titkának ruhátlanságát és nélkülözéseit szüntetik meg munkáikkal.

«Ez a ruhátlanság» szívbemerkolóan jelentkezett, sokszor keseregve panaszkodott, néha indulatosan «követelődött» az oltáregyleti központban a kongresszusi kiállításunk után. Magunk is csodálkozunk azon, amit adhattunk (állandóan közöljük a listáját az Örökimádásban) az idén a szegény templomoknak s mégis azt kell mondanunk, hogy ezután még többet kell dolgoznunk, a királyi munkára még több dolgos kezet kell keresnünk és meghívunk. Ennek a több munkának elindítója lesz a veszprémi oltáregyesületi nap a Boldog Gizella-körök ünnepélyes meghirdetésével és veszprémvölgyi zárda-romoknál a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt tett, intenzív munkára kötelező ígérettel.

Kedves oltáregyesületek, imádkozzunk sokat ennek a napnak sikeréért, fejtsünk ki buzgó propagandát az érdekében és a «filléres gyors» kedvező alkalmát felhasználva, menjünk el a veszprémi oltáregyesületi napra és töltsük meg lelkünket a szent királyné szellemével, melyet a veszprémi romok lehelnek.

Mátrai Gyula dr.

AVE MARIA!

Üdvözlégy Mária, Istennek szent Anyja,
áldott légy szívünknek ünnepelt csillaga —
hallgasd meg imánkat, gyakorolj irgalmat,
csak nálad találhat a lelkünk nyugalmat.

Kérd a szent Fiadat, ne hagyjon el minket,
bocsájtja meg a mi földi vétkeinket... —
veled együtt lássuk egyszer Őt az égen,
Isten színe előtt, lelki üdvösségben.

Galler Géza.

«Amely templomban Oltáregyesület nincs, az az országos központi Oltáregyesületről egyházi felszerelést nem kérhet.»

«A szeretet kötelékét» fenntartó intézmény.

«Beteljesedett!» János 19, 30. Amit az irgalmas Isten öröktől fogva elhatározott, amit évezredek előtt a bűnbeesett első emberpárnak megígért, amit annyi előkép és ígéret által előkészített, amit az angyalok a mennyekben, az igazak lelkei a pokoltornácban, a jámborok a földön oly epedve vártak, az emberi nem megváltása végbement. Közel halálához még egy pillantást vet édes Üdvözítőnk földi életének minden szenvedéseire s mindezeket felajánlja érettünk Atyjának, mondván: «Beteljesedett!» Az áldozat, melyet Isten a világ megváltására megkívánt, be van mutatva, Isten igazságosságának elég van téve. A megtestesült Ige engedelmes maradt mindhalálig... Fil. 2, 8—11.

Urunk ugyan kész lett volna már az utolsó vacsora előtt is és kész lenne most is minden egyes lélekért külön-külön áldozatát ugyanazon tökéletes szeretettel újra, meg újra végigszenvedni, de a mennyei Atya úgy akarta, hogy csak egyszer haljon meg vérontásos, kínos keresztalállal, azután pedig vérontás nélkül megdicsőülten lelkileg újítsa meg érettünk a keresztáldozatot a szentmisékben s legyen lelkünk tápláléka az Eucharisztia, mely minket is Isten- és emberszeretemben hasonló áldozatkésziségre neveljen, hogy szívünk az Övéhez tökéletesen hasonlónak legyen. «Beteljesedett!» intés tehát nekünk is; mindent beteljesítettem, amit csak tehettem, hogy megváltsalak titeket, hogy szereteteket megnyerjem, teljesítsétek ti is kötelességeiteket Isten és embertársaitok iránt, hogy üdvözüljetek, hogy minél nagyobb mérvben dicsőüljek meg bennetek már itt a földön is. Szent Ágoston szerint is Isten nálad nélkül teremtett, de nálad nélkül nem akar üdvözíteni. Közre kell működnünk Megváltónkkal, hogy kegyelemszerző eszközei s kegyelmei ne maradjanak ránk nézve sikertelenek. De mily képtelen magára hagyott erkölcsi gyengeségünk az eucharisztikus hit fenntartására.

Tanítványainktól az iskolában csak akkor várhatunk egyöntetű fegyelmet és munkásságot, ha parancsaink tartalma nem kétséges előttük. Ahol a köteleesség-tudat tartalma bizonytalan, ott az önfegyelem és a munkakedv hamarosan eltűnik. Mint a többszázféle vallás sok évszázados létezése is igazolja, csupán a Szentírásra és a tudósok soha meg nem szüntethető s lényegesen különböző felfogásaira támaszkodva az emberiség egységes világgraszoló hitbeli és erkölcsi rendszert összehozni nem tud s ebben a bizonytalanságban az emberiség többsége mindig a könnyebb felé hajolva, erkölcsileg mindinkább meglazul. Erkölcsi lehetetlenség a hit- és erkölcsstanítás dolgaiban egységre jutni s az innen származó bizonytalanságnak a nagyobb erkölcsi erőfeszítésekre való kedvező, bénító hatását az emberiség életéből kiküszöbölni *legfőbb tanítói tekintély nélkül*.

Ami szükségessé teszi számunkra a legfőbb tanítói tekintélyt, annak a történelem által is igazolt erkölcsi gyengeségünknek az Úr Jézus a legjobb ismerője. Ha tehát világgraszoló egységes s azért biztos, valamint a világ végéig érvényes tanítással akarta Urunk megajándékozni a föld összes népeit, föltétlenül gondoskodnia kellett arról is, hogy az ő szent tanítása — a tudósok véleménykülönbsége által okozható bizonytalanság lélekölő hatásától menten — legyen közismert és a különböző korviszonyoknak megfelelő egészen a világ végéig. A Szentírás és az egyháztörténelem, valamint a csodákkal már földi életükben kitüntetett Szentek sokasága arról tanuskodik, hogy van a hittanítási egységet biztosítani

tudó intézménye a mi Urunk Jézus Krisztusnak és ez a *csalatközhatatlan tanító Egyház*.

A pápából és a vele egyesült püspökökből álló tanító Egyház tanítja az egy igaz vallást tévedés nélkül és azért nem tévedhet a hit- és erkölctanításban, mert Krisztus Urunk megígérte, hogy az Egyházat nem fogja elhagyni és, hogy a Szentlélek, „az igazság Lelke” is az Egyházzal marad örökké. A tanító Egyház a hit- és erkölctanítás dolgaiban kétféle módon szokott határozni: vagy a püspökök hoznak határozatot a pápával együtt, vagy pedig a pápa egyedül. Katolikus Egyházunk látható Fejében egymagában is csalatközhatatlan a hit- és erkölctanítás dolgaiban, mikor mint Egyházunk legfőbb Tanítója határoz bennük és mindenkitől kívánja, hogy tanítását elfogadja. Csak az ő Szentlélek vezérelte vezetése alatt „lészen egy akol és egy pásztor” János 10, 16 „a szeretet kötelékéből”, az Eucharisziából kiírasztható kegyelmek segítségével. Ezért vagyok meggyőződéses katolikus és mint magyar honpolgár, civis Marianus. Szépszeretet Anyja! könyörögj érettünk. Egyházunktól való elszakadás ugyanis az emberiség nagyrészét fosztja meg „a szeretet kötelékének” áldásaitól, mert nem hisznek az Eucharisziában, nem hisznek az eucharisztikus Úr Jézusnak.

Az „egy akol és egy pásztor”-ról szóló krisztusi jövendölés beteljesedését azon kor emberei számára tartotta fenn az isteni Gondviselés, amikor a nemzetközileg szervezkedő istenellenesek törekvései ellen csupán Egyházunk tudja egyesíteni a föld minden népet jól szervezett táborrá, jól rendezett hadsereggé, „acies bene ordinata”-vá. „A szeretet köteléke” az Eucharisztia, mely a legfőbb forrása az annyira óhajtott világbékének s az alapjául szolgáló szociális berendezéseknek. Eucharisztikus Úr Jézusunk! legbuzgóbban kérjük szentséges Szívedtől, jöjjön el a te országod, hogy egymás hiányait, szenvedéseit enyhítve minél inkább dicsőüljön meg nyomorúságainkon könyörülni akaró szereteted már itt ezen a földön is a társadalmi s az állami életben egyaránt.

Az eucharisztikus Úr Jézus szándékai megvalósulásának nagy akadálya a hitbéli közömbösség, miszerint „minden vallás jó. Hisz utoljára is egy Istent imádunk! Üdvözüljön kiki a maga módja szerint! A földolog az, hogy becsületes legyen az ember; a vallás nem sokat számít. Maradjon meg mindenki abban a vallásban, amelyben született! Becsületes ember nem változtatja vallását. Az egymásnak ellentmondó, különböző vallási meggyőződésekkel nem kell törődni, az mindenkinek a magánügye” stb., stb. Az egy igaz Istent csak az imádja, aki Krisztus Urunk utasítása szerint hódol Istennek, amely utasítást Egyháza által közöl az emberiséggel. Az egységes, szent, katolikus és apostoli Egyház által lehet csak az Eucharisztia az emberiség oly közkincsévé, amelyből az igazi világbeke fakad. Eucharisztikus Úr Jézusunk szentséges Szíve! jöjjön el a te országod.

A katolikus hitcikkelyek, dogmák próbára teszik ugyan a türelmet, de „boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek”. János 20, 29. Nem a tudományos, oknyomozó kutatást tiltja az Egyház, de igenis megköveteli, hogy a magunk alanyi meggyőződését mindaddig ne tartsuk igaznak, míg az a tárgyi igazság istenadta mértékével:

a katolikus Egyház csalatközhatatlan tanításával

tökéletesen meg nem egyezik. Nemcsak, hogy nem ellensége Egyházunk a tudományosan oknyomozó kutatásnak, hanem a látszatigazságok hínárhálózatából kiemelve az emberiséget a vezető tényező, amely előreviszi a tudományt és a tárgyi igazság győzelme nyomán boldogulhat csak az emberiség.

<p>1. Egyházunk, mely sziklán épül,
Szolgál biztos menedékül:
Árvíz, orkán törjön bár rá,
Nem dől össze, szilárdan áll . . .</p> <p>2. Üdvözítőnk szeretete
Kősziklára építette,
Hogy oltalmat nyerjen lelkünk,
Mert a pokol tör ellenünk . . .</p> | <p>3. Hit dolgában nem tévedhet,
Erkölcseleg nem téveszt meg,
A jogoknak hű Védője,
A kegyelmek biztos Réve.</p> <p>4. Úgy vezérli Isten Lelke,
Nélkülünk is kell győznie;
Megsérül, ki ellene küzd,
Rajta kívül nincs örök üdv.</p> <p>5. A Szentatya az a szikla,
Kire Urunk alapozta:
Légy hű tagja az Egyháznak
S hű polgára lesz hazádnak!</p> |
|---|---|

Esztergom.

Juhász Béla.

Emlékezésem a férfiak kongresszusi szent éjtszakájáról.

Mire megteltek a városligeti tó betonmedrében lévő ülőhelyek, komoly, lebilincselő hatást tett a férfiak ekkora — Jézus után vágyakozó — serege. Állítólag kétszázezren voltak jelen. Az eucharisztikus kongresszusok egyik kedves és lelketemelő intimitása az a nyilvánosság előtt lefolyó esemény, élmény, hogy kiki ott, ahol van, ahol megszállja a Bűnbánat drága kincse, szól az egyik rendezőnek, aki percek alatt papot kerít, ha még nem kezdődött meg a hivatalos gyónatás. Itt is így volt. Ott, ahol én ültem, körülöttem kb. 40.000 ember ült, frissen gyalult padokon az éjtszaka sötétjében, de majdnem mindenki egy-egy égő gyertyát tartott a kezében. Úgy hatott ez, mint egy félelmetes *készülődés!* . . . Mint egy megrázó szertartás asszisztenciája . . . Ide már alig-alig ért el a modern élet fénye, a reflektorfény . . . Egyszerre, szelíden, mintha a Tejútról jönnének, megjelent a fehérkaringes áldoztató papok serege . . . Sereg, mert hiszen vagy háromszázan voltak és mind mellett két-két ministráns, meggyipiros gallérral, égő gyertyával a kézben s mögöttük fáklyavivők szízei . . . eloszolva . . . a fehér karingük kísértetiesen vegyült el a sokaság között. A gyónatatók megkértek egy-két padsorszáron ülőt, letelepedtek, lehajtották fejüket, valaki eléjük térdelt a bűnbánók közül s máris előttünk állott az *őszinteség* «vára», a «gyónatószek»! . . . Csodálatos volt ezeknek a tévelyegve kalandozó világiaknak vívódása a misztikus gyertyalobogás fényében! Némelyike percekben át ámulta, mint az éhes a kirakatot, sóvárogva azt a «bátort», aki már ott térdelt *Isten* «ajtájában» . . . Voltak, akik neki-nekilendültek, mint Nikodémus a holdas éjjelen és többször visszahőköltek, mikor a mikrofonon felhangzott a bűnbánati ima . . . *Gyónom a mindenható Istennek* . . . és ezt szíve mélyéből kétszáz ezer buzgó, panaszos férfihang ismételte, akkor lendületet kaptak s leküzdötték azt a pár lépést, mely őket Istenüktől annyi éven át elválasztotta. Lehet, hogy sok férfinak ez volt évtizedek óta a legnehezebb útja! . . . Itt, az éjjeli Istentisztelés fenkölt atmoszférájában a papok is mások lettek, igazi öntudatos szolgálkává váltak, akik járatos Lelkükkel Lelkeket akartak visszaédesgetni legfőbb Pásztoruknak . . . Régen, nagyon régen imádkoztam ilyen mélységes összeszedettséggel «idegenekért», akikről mindössze

annyit éreztem, hogy vajúdik a Lelkük és közelítenek ahhoz a csodálatos Forráshoz, mely másfél évtizeddel ezelőtt engem is megmentett; a mennyei fekete-tábláról bizakodva letöröltette bűneimet, úgy, hogy ma már csak bennem él «halott» emlékük. Él, és ezen a különös éjtszakán felsírt, felzokogott miattuk menekülni vágyó Lelkem! . . . Valóban éreztem az Úr jelenlétét és örömét . . . El-elnéztem az arcokat, szuggeráltam, segítettem zsenge erőmmel őket és ez örök emlékem marad! . . . Ó, mit bír a szó mindebből kifejezésre juttatni? . . . Szinte le lehetett mindenki arcáról olvasni, hogy ki milyen messziről jön, baktat vagy fut vissza «jó» Istenéhez; Aki Atya, aki a legjobb, a legelnezőbb Atya és a legerősebb Atya az Égben is, a Földön is . . . Az áldott sötétség eltakarta a szégyenlést; nem is kellett, egyforma érzések, egyforma vágyak hullámoztak itt mindenkiben; mindenkit átjárt s hatalmába ejtett az örök Isten szeretete. A káromkodásban, az átkozódásban, az önzésben, a bestiáskodásban megrögzött arcokról Jézus integetett, reményeltetett még felém is . . .

Lassan, méltóságos készséggel közénk gyűltek az áldozatok is; gyengéd dédelgetéssel hozzánk segítették a Szomjoltót, a Vigasztalót, a legméltóságosabb Oltáriszentségben rejtőző *Urjézust*, akit 1, 10, 20 vagy talán 50 éve balgán hagyott el egyik-másik bűnbánó közülünk. Az emberek egyszerre mohók lettek; törtettek az Úr felé, de vigyáztak Reá és szolgálóra . . . A rend felbomlott, kicsinyhítű lettem, félni kezdtem, de az örvendő *Ur* lecsendesítette a hullámozó tengert . . . Aki áldozott, botló buzgósággal baktatott vissza helyére és magabamélyedt. Odafenn az oltáron — eközben — Spanyolország bíboros-prímása celebrálta a Világ legkülönösebb éjféli miséjét . . . * * *

Az áldoztatás alatt, mely egy óránál tovább tartott, úgy éreztem, hogy Krisztus, a Győző bevonult a magyar Jeruzsálembe . . . Hazamenet azon tűnődtem, hogy vajjon mi meddig hagyjuk uralkodni Lelkünk s testünk fölött? . . . *Ó, Jézus, én érzem, hogy most elhoztad a te békédet közénk is, de ne bízd reánk, ne bízz a mi ingadozó erőkben, hiszen mi ma ismertünk meg «l ő s z ö r» közelről Téged! . . . Ó, Jézus, maradj velünk, mert körülöttünk erősen alkonyodik és a sötétben újra eltévedhetünk! . . . Ó, Jézus, tégy szeliddé és alázas szívűvé bennünket, hogy nyugodalmat találjon hazatért Lelkünk! Amen.* Olcsvay Géza.

EGY SZÉP IMA.

«Szűz Mária, Isten Anyja, őrizd meg szívemet, hogy újra olyanná váljon, mint egy gyermeki szív; tiszta és átlátszóvá, mint a hegyi forrás.

Esdekelj szívemért, hogy egyszerű legyen, olyan, mely nem izleli a szomorúságokat; nagykosságu szívvé váljon, mely erős az odaadásra és szelíd és gyöngéd a részvétre; legyen hűséges és nagylelkű, mely nem felejt el egyetlen jótéteményt sem és nem érez magában semmiféle bánatalom iránt ellenszenvet.

Alakítsd át szende s alázas szívűvé a szívemet, mely tud viszonzszeretet nélkül is vidáman szeretni, s boldog, ha isteni Fiad előtt egy másik szív mögé rejtezhet. Formáld át nagy, hajthatatlan és tárt szívűvé a szívemet, hogy semmiféle hálátlanság ne zárja be, semmiféle közömbösség ne csüggesse el.

Ápold szívemet, hogy Jézus Krisztus dicsőségéért hevüljön, melyet az Ő szeretete sebzett meg s ez az áldott seb csak a mennyekben gyógyuljon be. Amen.»

(Franciából fordítva.)

R. P. de Grand maison.

IMASZÁNDÉKUNK

A kongresszus utáni munka.

Oltáregyletünk boldog gyönyörűséggel szemlélte az Eucharisztikus Világkongresszus lelki megnyilvánulásait, amelyek mind az eucharisztikus Jézus dicsőségét szolgálták és — joggal mondhatjuk — méltóan szolgálták. Az Oltáregyesület egészen alárendelte magát a kongresszusi bizottság kívánságainak: nem rendezett külön ünnepet és megadott minden tőle telhetőt a kongresszusi oltárok felszerelésében (740 oltárhoz 37.600 P értékű egyházi szerelvényt!). Jó ezt újra is hangsúlyozni, mert az Oltáregyesület korszerűsége, szükségessége és nagyvonalú tevékenysége alapján bírálható el a legigazságosabban. Bizonyos az, hogy mennél többet dolgozik az Oltáregyesület, annál izmosabb lesz; annál nagyobb vonzerőt gyakorol másokra is, akiknek szeme előtt az Eucharisztikus Világkongresszussal kapcsolatban felragyogott az isteni jószág és szeretet mérhetetlen hatású eucharisztikus fénye.

Az Oltáregyesület további munkaprogramját a veszprémi országos oltáregyesületi napon hirdeti meg, a lényegét már most jelezzük: az oltáregyesületek égiske alatt nem oltáregyesületi tagoknak is bevonása — a szegény templomok számára készítendő — egyházi ruhák előállításába; ennek a munkának minél inkább a legméltóságosabb Oltári-szentség imádásába állítása, a dolgozók eucharisztikus szellemű nevelésével.

Nagy munka ez azért, mert nem új és áldozatot kíván! Llyenne kevesebben vállalkoznak, mert lelki élet kell ahoz, hogy valaki ilyenre vállalkozzék. A kongresszus felvillanó fény volt, nekünk kell ennek a fénynek a hatását állandósítanunk: *propagandával* és *imával*. Milyen nagyszerű, hogy most így szólhat az Oltáregyesület tagja: nézzétek, amit a kongresszusra és a kongresszus alatt tettem, azt teszi kicsiben 79 év óta az oltáregyesület. Amilyen grandiózus és fölemelő volt a kongresszusi nagy közös hódolat szemlélete az egész világ számára, olyan egyéni hatásai lehetnének az Oltáregyesület életének az egyes plébániákon. Ahol buzgón működik az Oltáregyesület, ott mindig vannak új jelentkezők, fiatal munkaerők az elfáradtak és elöregedettek helyébe.

A propaganda mellett ott kell lennie az állandó *imádságnak*. Az oltáregyesületi kézimunkázás is búcsúval jár (300 napi búcsú félórai munkáért), ha valami kis imával van összekötve. Ezzel is reá akar nevelni az Oltáregyesület arra, hogy mindent az Úr Jézussal egyesülésben tegyünk. Az Ő isteni erejét (kegyelmek!) vezessük magunkba akkor, amikor Érette akarunk tenni valamit. Szóval imádságos legyen az oltáregyesületi munka. Mennyire jogos tehát azt kívánni, hogy a szeptemberi imádási órán az egyesületi tagok a kongresszus utáni egyesületi munkához kegyelmes áldást kérjenek! Hogy minden azon órában dolgozó oltáregyesületi tagra az Úr "figyelmét" reáirányítsák! Hogy így összeforrjon mindkét oltáregyesületi tevékenység az Úr előtt és az engesztelés igaz tömjénillatát teremje minden vonatkozásban!

TELJES BÚCSÚK

Teljes búcsúk nyerhetők az Oltáregyesületben szept. 1-én, 2-án, 8-án, a havi imádási óra napján, a közös oltáregyleti ájtatosság napján.

Központi.

Magánszentségimádás.

Katolikus szent vallásunk legdrágább kincse és középpontja a legméltóságosabb Oltáriszentség: a vinculum charitatis, a szeretet köteléke Isten és ember között. E nagy szentségben Jézus végtelen szeretete nyilatkozik ki az emberek iránt és viszont ugyancsak e nagy szentségben nyilvánul meg az emberek véges szeretete a szentségi Jézus iránt. Jézus Krisztus végtelen szeretettel szeret minket az Oltáriszentségben, nekünk buzgóan törekednünk kell, hogy véges emberi szeretetünkkel minél tökéletesebben viszonzszeressük. Különösen most, a kettős szentévből, midőn Szentséges Atyánk, XI. Pius pápa kegyes és kedves intézkedésére kegyetlenül és igazságtalanul megcsonkított hazánk szívé-

ben, Budapesten, 1938 május 24–29-ig az eucharisztikus világkongresszust ünnepeltük, kell, hogy szívvel-lélekkel elsősorban a mi lelkünkben, azután pedig mások lelkében is megerősítsük e meghatóan szép és fenséges szeretetköteléket.

Megerősítjük pedig lelkünkben e szeretetkapcsot kiváltképpen szentáldozással, szentmishallgatással, szentséglátogatással, közös vagy magánszentségimádással, amikor legszebb alkalmunk van az isteni szeretet erényét gyakran felindítani. Azoknál a katolikus testvéreinknél, akik nemigen járnak a szentmisére, még kevésbé a szentáldozásra, az apostoli munkát azzal kezdjük, hogy próbáljuk őket rávenni, hogy minél többször látogassák meg templomainkban édes isteni Üdvözítőnket, aki a kenyér színében titokteljesen elrejtve, őket is nagy jóssággal és szeretettel várja, aki előtt nagy bizalommal kiönthetik szívük minden bánatát, fájalmát . . . Kedves és bizonyos szent készletessel vegyük

Most különösen időszerű!

rá őket, hogy velünk együtt minél gyakrabban végezzék el a közös ünnepélyes szentségimádást, amelynek láttára lassacskán megtanulják a magánszentségimádást is, amely a legegyszerűbb és legkönnyebb eucharisztikus ájtatosság.

Jézus Krisztus az Oltáriszentségben megjeleníti testét, véré, istenségét és emberségét, úgy, hogy a kenyér színében titokteljes módon folytonosan velünk van. És pedig végtelen nagy örömmel van velünk. Nem kell-e nekünk is örömet Jézussal lennünk? Ezt legkönnyebben a mindennapi többszöri magánszentséglátogatással és magánszentségimádással érjük el. Ne legyünk hidegek, udvariatlanok, közömbösek a Szeretet Szentsége iránt. Jézus szeretete viszonzszeretetet kíván és vár tőlünk. Ezt a szeretetünket igen könnyű módon a magánszentséglátogatás és szentségimádás által tanusítjuk, amelyet akkor is végezhetünk, amikor csak kevesen, vagy akár csak egyedül vagyunk ott az Isten házában, a tabernakulum előtt. Ez a könnyű magánszentségimádás abban áll, hogy a hívő katolikus ember a nap bármely órájában bemegy a templomba, ott könyvből vagy könyv nélkül elmélkedve imádja Istenét, Üdvözítőjét, aki az Oltáriszentségben fogadja imáda-

sát, hálaadását, kérelmét és engesztelését. Itt a tabernakulum előtt bizodalmasan előadja a szentségi Jézusnak az ő szükségleteit, nehézségeit, szenvedéseit, vigasztalanságát, tanácstalanságát, lelki bánatát, levertségét . . .

Nem kell ehhez különleges tudomány. Minél egyszerűbben, gyermekkedebben végezzük e magánszentségimádást, annál tetszőbb Isten előtt és lelkünknek annál üdvösebb. Őszintén higgyünk a szentségi Jézus valóságos jelenlétében, dicsérjük, dicsőítsük és áldjuk Őt, tápláljunk teljes bizodalmat Iránta, hogy Ő hajlandó meghallgatni könyörgéseinket és segít is mirajtunk. Ha kísértések gyötörnek, kérjünk Jézustól erőt azok legyőzésére, ha szomorúság, lelki elhagyatottság kínoz, panaszoljuk ezt is Neki, Ő mindig segít. A szülők az eucharisztikus Jézus előtt imádkozzanak gyermekeikért, a gyermekek szüleikért, az istenfélő jámbor emberek a jókért, az ártatlanokért, hogy az isteni Jópásztor óvja, védje őket, a gyengékért, hogy bűnbe ne essenek, a bűnösökért, hogy a jó Pásztorhoz visszatérjenek, a tisztítóhelyen szenvedő lelkekért, hogy Jézus vigasztalja őket kínjaikban és minél hamarább felvegye őket a mennyországba; maguk a bűnösök is jelenjenek meg az Eucharisztia előtt és imádkozzanak a megtérés kegyelméért . . .

Lehetnek napjaink, sőt hónapjaink, amikor küszködő lelkünk sötét éjtszakába jut és gyámoltalan, bátortalan, félénk, szórakozott, bánatos és levert, száraz és kedvetlen, aggályos lesz és azt hiszi, hogy örök kárhozatba, pokolba jut . . . imádkozni sem tud. Akkor sem csüggedjünk el, hanem panaszkodjuk, jajjongjuk el Neki tehetetlenségünket, érzéketlenségünket és áhítatlanságunkat, lelkünk szegénységét és értelmünk sötétségét, minden lelki nyomorúságunkat és nagy kegyelmeket nyerünk majd háborgó lelkünk számára. Jézus ismeri nyomorúságunkat, szánakozik rajtunk és mindenkor kész minket segíteni. De azt akarja, hogy alázkodjunk meg és ismerjük el mindenhatóságát, jóságát, irgalmát és saját gonoszságunkat. Szent Teréz megvallotta, hogy az imádságban annál több kegyelmeket nyert, minél alázatosabban szállott le nyomorúságának mélységébe. Nagyon könnyű s magánszentségimádás végzése. Csak engedjük szépen nemcsak értelmünket, hanem szívünket is szóhoz jutni . . .

Oltáregyleti Tagtársaim! Krisztusban Testvéreim! Neveljük rá magunkat és felebarátainkat ez egyszerű és üdvös ájtatosság gyakorlására! Ezzel is nagymértékben ápoljuk az eucharisztikus világkongresszus szellemét.

Nagelreiter Alajos dr.

OLTÁREGYLETI ÉLET

A veszprémi oltáregyleti nap dátuma ismét változik. Kellemetlen ez, de nem mirajtunk múlik. A Szent Jobb-járás programjának összeállításánál a bizottság rengeteg szemponttal és igénnyel kénytelen számolni, azért tette most már véglegesen október 2-ára a Szent Jobb veszprémi látogatását. *Mi Boldog Gizella királyné emlékért akarjuk a Szent István-jubileummal kapcsolatban az oltáregyleti második hi-*

vatás fényében megvilágítani. Helyesebben úgy mondhatnók, hogy az Oltáregyletben a szegény templomok számára végzett munka első magyar pionírját, Boldog Gizellát mintaképül és lelkesítőül akarjuk magunk és az Oltáregyesületen kívül állók elé a veszprémi napon ország-világ előtt odaállítani. Oltáregyesületünk mindig telve volt azzal — a hivatásából fakadt — vággyal, hogy *necsak magam, hanem minél többen*

éljünk az Ur szentséges jelenlétének megfelelően; ne csak magam, hanem minél többen legyünk a Nagyszentség imádói; ne csak magam, hanem minél többen dolgozzunk a szegény templomoknak szánt «Krisztus-köntösökön», hogy minél több Szűz Máriás és «Mártás» szöttesét kaphassák a szegény magyar és missziós templomok az Oltáregyesülettől. Veszprém különösen gazdag szentistváni programjában — melyet itt közlünk — méltóan illeszkedik az ünnepi keretbe a mi országos oltáregyleti napunk:

A veszprémi Szent István-hét ünnepi programja: Szeptember 30-án d. e. Boldog Margit-templom felszentelése; d. u. Gizella-kápolna, Vetési kút, Vetési oszlopfő, a veszprémi főiskola márványablájának és a feltárt romoknak felavatása.

Október 1-én d. e. Veszprém vármegye díszközgyűlése, Szent István- és Gizella-szobor leleplezése a Várfokon, Gyümölcs-, virág- és borkiállítás megnyitása; d. u. Szent István-völgy hídjának felavatása, a veszprémi Oltáregyesület kiállításának megnyitása.

Október 2-án d. e. 9 órakor a Szent Jobb megérkezése, céhek felvonulása a Szent Imre-téren tervezett tábori miséhez, a Szent Jobb 11 órakor elutazik.

Országos oltáregyesületi gyűlés a Petőfi Színházban, d. u. körmenet a veszprémvölgyi apácázárda romjaihoz.

Október 3-án Országos Idegenforgalmi Tanács gyűlése a megyeházán. Harangjáték felavatása a Tűztoronyban.

Október 4-én Balatoni Szövetség nagygyűlése.

Október 5-én országos legényegyleti találkozó.

Október 8-án egyházi énekkarok hangversenye a Székesegyházban és a romoknál.

Október 9-én Hősi kapu felavatása az énekkarok közreműködésével; este a János vitéz előadása a Petőfi Színházban.

Az veszprémi oltáregyesületi napra

szeretettel meghívunk minden oltáregyesületi tagot. Amely helyi alakulatok tagjai személyesen nem jöhetnek, legalább képviselettel vegyenek részt egyesületi életünk szempontjából oly fontos oltáregyleti napon.

Jelentkezni a filléres gyorsan (indul október 2-án reggel még nem tudjuk melyik pályaudvarról) biztosítandó jegy miatt minél előbb, de legkésőbb szeptember 15-ig kell az országos központi irodában, Budapest, IX., Üllői-út 77. alatt. A filléres gyorsal aznap este érkezünk vissza Budapestre. Különösen nagyszámú jelentkezést várunk a budapesti fiókoltáregyesületektől, amelyeknek vezetőségét ezúton is kérjük az ügyvel való sürgős foglalkozásra. Szeptember 4., 8. és 11-ike igen jó propagandaalkalmak még 15-ike előtt. Nekünk, budapestieknek, a veszprémi út maga is nagyszerű élmény az út természeti szépségei miatt és azon túl is az Országos Központ képviseletében méltó számmal is kell megjelennünk a «veszprémi országos oltáregyesületi napon».

Az esztergomi Oltáregyesület augusztus 14-én a vizivárosi zárdában nyitotta meg kiállítását. Dr. Drahos János protonotárius-kanonok, irodaigazgató, mint Őminenciájának helynöke, áldotta meg a kiállított tárgyakat.

A titkárnő ezt írja a kiállításról: «Összesen van a kiállításon 522 drb. Részletezve: Casula 24, alba 29, rokett 26, pluviale 5, zászló 4, ministerruha 15, cingulus 34, stóla 30, beteglátogató bursa 14, velum 3, ciborium-köpeny 3, vállkendő 60, korporálé 30, kehelykendő 65, kéztörölő 80, palla 20, stóla-védő 70 drb.

Már most is, de a jövőben szigorúan akarunk ragaszkodni az őskeresztény mintákhoz, színekhez és alakokhoz, azért már jelen kiállításunkban is a pirossal hímzett albák, valamint a tülláthúzás technikájával készített karíngekre fektettük a fősúlyt. Motivu-

maink is egyházasak, sok kézimunkában bárány, madár, hal, kehely, szőlő, búzakalász, kenyér, ostya stb. szerepel, hogy ezzel is forró és hűsleges ragaszkodásunkat fejezzük ki Egyházunk iránt. A kiállítást az eucharisztikus Úr Jézus dicsőségére és imádására rendeztük, azon célból, hogy az Eucharisztikus szentév alkalmával felruházhassuk azokat a szegény templomokat, ahol az édes Jézus nagy szegénységben és nélkülözésekben — ruhát értve — osztogatja kegyelemkincseit. — Legyen imádvá annyiszor, ahány tűszúrás van a kiállított ruhákon. — Megjegyzem, hogy munkálkodásunk nem csupán a kiállított dolgok, mert a környékbeli plébániák ruháit javítjuk is, ami nagy tömeget tenne ki s a kiállításra való behozatal nagy nehézségekbe ütköznék. Egy-egy darab mutatóba szokott lenni csupán kiállítva.»

(*M. Horváth Sarolta*, az Oltáregyesület titkára.)

A kiállítást augusztus 18-án meglátogatta dr. Mátrai Gyula központi ügyvezető igazgató, aki csodálatát fejezte ki a kiállított tárgyakon tapasztalt finomság, ízlés, liturgikus egyháziasságra törekvés és a sok türelmet feltételező munkás készítménye miatt és az Országos Központ nevében gratulált az esztergomi önálló Oltáregyesületnek.

A Budapesti Országos Központi Oltáregyesület adományaiban részesültek a következő templomok.

(Folytatás.)

Szombathelyi egyházmegye.

Rábfüzes: 1 baldachin, 1 ciborium, 1 velum, 2 piros min. ruha, 1 oltárterítő, 1 pulpitus, 1 sekrestyecsendő húzóval.

Felsőszőlők: 1 viola és 1 zöld kazula, 1 ciborium-köpeny, 1 velum, 1 porvédő, 1 készlet kánontábla.

Vasvár: 1 zöld kazula.

Felsőpaty mater: 1 fekete pluviale.

Jákfa filia: 1 fekete pluviale, 1 fehér kazula.

Szarvaskend: Szent Domonkosrendi zárda: 1 kehely.

Tófej-Lórántháza: 1 vörös kazula, 1 viola pluviale.

Boba: 1 kehely, 1 viola pluviale.

Tótszentmárton: 1 monstrancia aranyoztatása, 1 füstölő, 1 misekönyv.

Petriventei iskola-kápolna: 1 kehely.

Gerse: 1 velum, 1 alba, 1 viola pluviale, 1 füstölő tömjéntartóval.

Telekes filia: 1 kehely, 1 sekrestyecsendő, 3 corporak, 2 palla, 6 purificatorium, 6 lavabo.

Telekes-kápolna: 1 nagy patena.

Sárfimirdo filia: 1 zöld kazula, 3 corporale, 6 purificatorium, 6 lavabo.

Szentadorján: 1 kehely, 1 alba, 1 karing, 1 fehér kazula, 1 ciboriumköpeny.

Nádasd: 1 füstölő tömjéntartóval, 1 viola kazula, 1 velum, 4 min. karing, 1 karing, 5 vállkendő, 1 duplastóla.

Rábagyarmat: 1 misekönyv, 1 gyászmisekönyv, 1 betegl. készülék, 1 fekete pluviale.

Kisunyom: 3 corporale, 6 purificatorium, 6 lavabo, 1 gyászmisekönyv.

Sorkipolány filia: 1 ciborium köpeny, 3 corporale, 6 purificatorium, 1 alba, 1 gyászmisekönyv.

Nagyunyom filia: 1 oltárterítő, 1 gyászmisekönyv.

Milej: 1 viola pluviale, 1 misekönyv, 1 fehér kazula.

Nova: 1 zöld kazula, 1 fehér pluviale.

Kenyeri, Premontrei Nővérek: 1 piros kazula, 1 alba.

Egyházasszeccsöd: 1 gyászmisekönyv 1 betegl. lámpa, 1 ciborium, 1 kánontáblakészlet.

Ostffyasszonyfa: 1 fehér kazula, 1 alba, 1 fehér stóla.

Zalalövő: 1 ünn. fehér kazula, 1 betegl. lámpa.

Söjtör: 1 zöld kazula, 1 alba, 1 gyászmisekönyv.

Felsőszemenyéhez tartozó Csörnyeföld és Murarátka filiák: 1 kehely, 1 oltárkereszt, 3 corporale, 6 purificato-

rium, 6 lavabo, 1 alba, 2 cingulum, 6 vállkendő, 1 pulpitus, 1 kánontáblakészlet, 1 zöld kazula, 1 misekönyv, 1 piros min. ruha, 1 dupla stóla, 1 betegl. készlet és lámpa.

Magyargencs filia: 1 fekete pluviale, 1 betegl. készlet.

Köszegszerdahely mater: 1 fekete pluviale, 1 keresztelési kanna és tál.

Velem, Szent Vid filia: 1 fehér kazula.

Köszegdorosló filia: 1 kehely, 1 biretum.

Cák filia: 1 velum, 2 piros min. ruha.

Bárdos kisegítő kápolna: 1 kehely, 3 corporale, 6 purificatorium, 6 lavabo, 1 alba, 1 cingulum, 1 vállkendő, 4 palla, 1 pulpitus, 1 kánontáblakészlet, 1 pár ampolna tálcaival, 1 fehér kazula, 1 misekönyv, 1 csengő.

Körmend, Keresztes Nővérek: 1 misekönyv, 3 vállkendő, 6 purificatorium.

Egyházashetye: 1 fehér kazula.

Kemenesmihályfa: 1 fehér kazula, 1 karing.

Olad mater: 1 zöld, 1 vörös kazula.

Sei filia: 1 fekete, 1 lila kazula, 1 alba, 3 vállkendő, 2 corporale, 3 purificatorium, 3 lavabo.

Kámon: 1 violapalást.

Köszeg, Szervita-rend: 1 fehér kazula.

Gellénháza: 1 zöld és 1 viola kazula.

Összesen 43 templom kapott: 1 mennyezetet, 2 ciboriumot, 8 kelyhet, 1 monstrancia aranyozását, 1 nagy patinát, 1 keresztelési készletet, 1 p. ampolnát tálcaival, 1 csengőt, 2 sekrestyecsengőt, 3 füstölőt tömjéntartóval, 4 beteglátogatási lámpát, 3 betegl. felszerelést, 4 kánontáblakészletet, 3 pulpitust, 1 biretumot, 5 velumot, 3 ciboriumköpenyt, 4 viola, 8 zöld, 10 fehér, 3 piros és 1 fekete kazulát, 5 fekete, 5 viola és 1 fehér pluvialet, 6 misekönyvet, 6 gyászmisekönyvet, 1 oltárkeresztet, 6 piros min. ruhát, 4 min. karinget, 9 albat, 3 karinget, 2 oltárterítőt, 1 porvédőt, 2 duplastólát, 1 fehér stolát, 20 corporalet, 6 pallát, 45 purificatoriumot, 33 lavabot, 18 vállkendőt, 3 cingulumot 5.950 pengő értékben. (Folytatása következik.)

A bátai Szentvér legendája.

Irta: Tóth Nándor.

(Folytatás.)

A Szentvér útja.

Babócsay Gergely, az ősz Gergely páter kitekintett a toronyablakból, ma már Isten tudja hányadszor. A hegyek alatt húzódó országutat kémlelte. Gábor testvér, a fiatal fráter a hátamögött motoszkált valami ládával. A zárat igyekezett megerősíteni rajta.

— Lovast látok jönni — szólalt meg Gergely páter.

— Merről, atyám?

— A mohácsi országút felől. Testvérkém, kémlelj ki egy kissé te is, mert bizony az én szemeim már homályosak.

— Úgy nézem, hogy a mi embereink közül való, legalább is a mellén mintha nagy fehér kereszt világítana.

— Csak nem Pál testvérünk volna?!

— Pedig meglehet. De miért jön egyedül? Alig poroszkál.

Most már ketten figyelték a fáradt lovas közeledtét. A nyugvó nap vörös fénye bántotta szemüket és kezükből ellenzót csinálva, tűnődve kémltek az utat.

— Mintha arrébb még egyet, aztán még egyet látnék jönni — szólt kisvártatva Gábor testvér.

A lovas a faluba ért s a házakból előbújó asszonyok körülfogták. Heves gesztikulálást lehetett észlelni az asszonyok részéről. Kiabálás hallatszott, majd újabb és újabb asszonycsoport verődött hozzájuk. Egyszerre borzalmas jajongásba csapott az egész csapat. Szívszagató zokogásuk egészen a toronyig felhangzott.

Az ősz Gergely csendesen megszólalt:

— Most már tudom, miért hallgattak el úgy három óra felé az ágyúk, amikor azokat a fekete felhőket kergette lefelé a szél.

Gábor testvér értelmetlenül nézett az ősz páterre, de az kezével mintegy jelt adva, keresztet vetett.

— Menjünk a lovas elé — mondta.

A szűk lépcsőkön gyorsan botorkáltak lefelé. Az érkező csakugyan Pál testvér volt, a monostor alig pár hete felszentelt újmisése, harci öltözetben. Arca halálsápadt, haja csapzott, ruhája csatakos, sisakján mély horpadás. A testvérek megdöbbenve fogadták.

Pál testvér beérve a kolostor udvarára, szinte leszédült a lováról. A ló, hogy megszabadult terhétől, ahelyett, hogy az istállók felé indult volna, csak megállt egyhelyben, reszketni kezdett, aztán elvágódott, mintha csak arra a pillanatra várt volna, hogy gazdáját biztonságba helyezze. A fiatal szerzetes szemeiben a kimerültség és iszonyat örületével nézett körül. Azok kérdezni akarták, de ő csak kezével intett. Fájdalmas gesztus, amiben benne volt félelem, borzadály, lemondás.

Gergely páter szorongva tette fel a kérdést:

— Balázs apát?

A fiatal pap sírásba csukló hangon felelt:

— Nincs többé.

A másik kettő néma fájdalommal nézett össze.

A következő pillanatban homlokán átkötött fejű lovas támolygott be az udvarra. Aztán egy vért- és kardnélküli vitéz, a lovát kantáron vezetve. A három ember kísértetként hatott. Pál testvér az egyik vitézben felismerte Várady Ferencet, a főkapitányt.

A testvérek most már az elcsigázott emberek ellátására siettek. A vert had Mohács alól egyre özönlött. Aggasztó híreket hoztak. Reggelre itt lesz a török.

Az ősz Gergely rendelkezett:

— Gyorsan a sekrestyébe és menteni, amit lehet. A templom kincseit vinni, vinni innen, amíg nem késő.

Néhányan a csomagoláshoz láttak. A ládák gyorsan teltek. A nehéz tölgyfaszekrények ontották a kincseket.

Drága művű cizellált aranykehely, keleti sodronymunka, még Kinizsy úr ajándéka. Drága arannyal átszőtt kamuka monstrancia-takaró Perényi Imre özvegyétől. Hunyadi János két, drágagyönggyel hímzett dalmatikája. Szilágyi Erzsébet skofiummal varrott nagy bársonycasulái, a csat velencei remekmunka, hátán gyémántkereszt. László úrnak, a kivégzett Hunyadinak remek miseruhaajándéka és két biborszínű casulája, zománcozott aranykapcsokkal, nagy, ékes zafir kereszttel, gyönyörű cifrázattal. A huszonhat forint értékű két bársonycappa, a százforintos oltáröltöztető, miniatúr festményekkel ékesítve, az aransugárzású Krisztus-arc, gránitgyöngyeivel. János herceg vagyont érő casulái. Garai Jób félemler nagyságú szent Ákos ezüst-szoborajándéka. Ráskai Balázs két girát érő mellkeresztje. Geréb Péterné hegyikristály ereklyetartója. A drága tafotából készült főpapi ruhák, csodakövekkel díszítve, az ezüstampolnák, elefántcsontból faragott, arannyal borított nagy gyertyatartók. A Kanizsay Dorottya által adományozott színezüst pásztorbot, arany pálmalevelekkel díszítve. Kesztyűk, főpapi cipők értékes finom bőrből. Egy láda sudária, fátyol, drágagyöngy a hímzésekhez — csak az Isten tudja számát és értékét —, mind, mind ládába került.

Naplemente után már megindult a kincsekkel megrakott kocsi az országúton felfelé. Az ősz Gergely könnyezve intett búcsút a menetnek. Ő itt marad. Java életét itt élte le és most, mint a süllyedő hajó kapitánya, nem tud megválni a kifosztott templomtól, pedig annak drága értékét, a Szentvért ott viszi a fiatal Pál testvér, szívéhez szorítva. Utánuk néz egy darabig a monostor kiugró erkélyéről, aztán siet vissza a betegápoláshoz. Lent már lassan megtelnek a termek. A kábulat engedett, mindenki magyaráz, mesél. Aki egy kicsit is visszanyerte erejét, menekül tovább. Az országúton pedig tolong már a vert had roncsa. Elcsigázott emberek szomorú menete. A tegnapi bizakodást leverte, csalódott csüggedés váltotta fel. Pál testvér a nehéz ládákkal megrakott kocsival csak lassan tud előre haladni.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő : **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó : **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS.**

Stephaneum nyomda Budapest. Felelős : ifj. Kohl Ferenc.